

[Aksel Larsen.]

Jeg siger ikke dette som noget mistillidsvotum til folket, for jeg har den største tillid til folket, men betingelsen for, at man i en sådan situation kan få vælgerne til at møde frem og stemme nej, er da, at der er noget at gå hen og stemme om. Hidtil under diskussionen om grundloven har de allerfleste partier og aviser undladt at tale om § 20 eller har talt rent formelt om den eller direkte informeret deres læsere og tilhørere falsk om dens indhold. Jeg kunne komme med en mængde citater fra dagspressen — jeg skal ikke gøre det, alle tilstedeværende kender dem. Men jeg kan sige, at på de fire- eller femkantede vælgermøder, hvor man af demokratiske grunde udelukkede kommunisterne, skete det dog, at man kom til at diskutere § 20, men så skete det også på den måde, som det f. eks. skete på nogle vælgermøder i Ringkøbing amt, at det sagkyndigt overfor vælgerne blev bevist, at selvom § 20 ikke kom ind i grundloven, ville regeringen og rigsdagsflertallet alligevel have ret til at indrømme amerikanerne baser i Danmark. Ja, dette er ganske utvivlsomt. Det er overhovedet ikke noget, der belyser § 20. Det, det drejer sig om, er, at hvis regeringen og rigsdagsflertallet mod folkets vilje, som de kender, indrømmer amerikanerne baser i Danmark, så kan man ikke uden § 20 give dem jurisdiktion på disse baser. Det er en af de grunde, man har til at interessere sig for at få § 20 gennemført. Naturligvis har man også andre grunde. Men § 20 er så uendelig vidtrækkende, så stridende mod alt, hvad der hidtil har været forfatningsret i Danmark, så det er temmelig hårrejsende, at man ikke sørger for, at befolkningen bliver ordentlig orienteret, og man kan kun have en grund til at ønske, at befolkningen ikke skal være klar over, hvad det drejer sig om, nemlig at hvis befolkningen var klar over det, havde grundlovsforslaget overhovedet ingen muligheder den 28.

Situationen minder påfaldende om den gang, da man vedtog ikke-angrebstraktaten med Hitlers Tyskland. Det skulle gå som lyn og torden. Så var man sikker på, at befolkningen ikke nåede at opdage, hvad der skete, før det var for sent. Lignende gik det, da Atlantpagten skulle vedtages herinde. Det måtte kun tage 48 timer, og der var absolut ikke tid til at lave folkeafstemning, skønt den daværende udenrigs-

minister erkendte, at man godt kunne vente 3 måneder med at tilslutte sig Atlantpagten. Man havde så travlt, for når man gjorde det i en fart, opdagede befolkningen det ikke, før det var for sent, og så kunne det være, at den bagefter tænkte mindre over det.

Så vigtige beslutninger for befolkningen og Danmark burde man tage sig sin tid til. Man burde informere befolkningen, man burde sørge for, at befolkningen vidste, hvad der skete, sådan at den afgørelse, der blev truffet, også var i overensstemmelse med befolkningens mening og ønsker; men det har man ikke villet i de tilfælde, jeg har nævnt, og det vil man heller ikke i spørgsmålet om § 20. Det er derfor, de ikke ønsker at diskutere § 20 med os kommunister hverken her eller andetsteds, og det er derfor, forligspartierne i deres presse og på anden måde taler så lidt om den som muligt eller orienterer vælgerne falsk om paragraffens indhold og konsekvenser.

Jeg er meget vel klar over, at det naturligvis ikke er alle medlemmer af dette høje ting, der ønsker at prisgive dansk suverænitet. Jeg er klar over, at mange af de ærede medlemmer har det, som de havde det, da de stemte for Atlantpagten, hvor de slog sig til tåls med, at vi beholder jo vor fulde suverænitet, og vi bestemmer selv, hvor lang tjenestetiden skal være, hvor store militæradgifterne skal være og hvilke flyvepladser der skal bygges. De ærede medlemmer burde senere have opdaget, at de har ikke bestemt meget i den retning, efter at vi kom ind i Atlantpagten, og derfor har de ikke lov denne gang at slå sig til tåls med, at paragraffen kan være uskyldig, og at det kan ikke være meningen, at man skal prisgive indenrigsk myndigheds udøvelse og overgive den til fremmed magt, for dels er det meningen for det lille fåtal, der har domineret i partierne, da man på gruppe-møderne traf beslutning om at stemme for § 20, og dels vil det blive konsekvensen, hvis en sådan kommer ind i grundlovsforslaget.

Jeg henstiller derfor endnu en gang, og det bliver ikke sidste gang, til folketingspartierne og de ærede medlemmer, at de betænker sig, inden det er for sent, at de enten sletter § 20 af grundlovsforslaget eller går med til, at paragraffen skal sendes ud til en særlig folkeafstemning. Gør man ikke det, så ser vi os nødsaget til at stemme imod